

SARRIÀ

BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ VEÏNAL DE SARRIÀ

65
ANYS**03 CAN SENTMENAT, VOLEM UN BOSC PROTEGIT****03 Assemblea de la FAVB
a l'auditori de la Biblioteca**

Intercanvi d'experiències i problemàtiques
veïnals

**04 Sarrià, un barri viu. De
les llavors a les aliances**

Pensem les petites millores del dia a dia
per construir un demà millor

**08 La malifeta del Parc de
l'Oreneta**

Volem mostrar la nostra disconformitat
amb el projecte dels barracons

**El barri ets tu.
L'associació veïnal ets tu.**
avsarria.cat

**Associació
Veïnal de
SARRIÀ**

EDITORIAL

Els petits canvis són poderosos

**RECOLLIM I PRESETEM
AL DISTRICTE ALLÒ QUE EL BARRI
RECLAMA AMB URGÈNCIA**

Els barris no només es transformen amb grans obres o anuncis espectaculars. De fet, la qualitat de vida real —aquella que notem quan sortim de casa, quan portem els infants a l'escola o quan seiem una estona en una plaça— es construeix sobretot amb petites millores quotidianes. Són canvis que sovint passen desapercebuts en els pressupostos generals, però que tenen un impacte directe en com vivim i compartim el nostre entorn.

A la Veïnal de Sarrià fa temps que som conscients d'aquesta evidència: les grans decisions arriben de dalt, però el dia a dia es cuida des de baix. Per això hem impulsat una iniciativa col·lectiva per recollir totes aquelles millores necessàries que el veïnat detecta caminant pel barri i observant-lo amb la mirada crítica i constructiva de qui hi viu. Es tracta d'una feina sostinguda, feta amb rigor i amb l'objectiu que el Districte atengui allò que sovint queda relegat.

Aquest recull és una fotografia viva del que significa tenir cura d'un barri com Sarrià: un espai amb història, identitat i teixit associatiu, però també amb mancances quotidianes que requereixen resposta. Durant les setmanes vinents portarem aquest document al Districte per negociar quines d'aquestes actuacions podran ser executades durant el 2026. I ho farem amb la força d'una veu col·lectiva.

Moltes de les propostes són petits ges-

tos amb un efecte immens. Per exemple, posar més bancs a la plaça de Sarrià, al carrer Monestir o a Carme Karr/Setantí, perquè la gent gran i les famílies tinguin punts de descans en els seus desplaçaments diaris. També hem detectat mancances importants en il·luminació nocturna, com les escales de la plaça Borràs o el Parc de Joan Raventós, que de nit resulten insegurs.

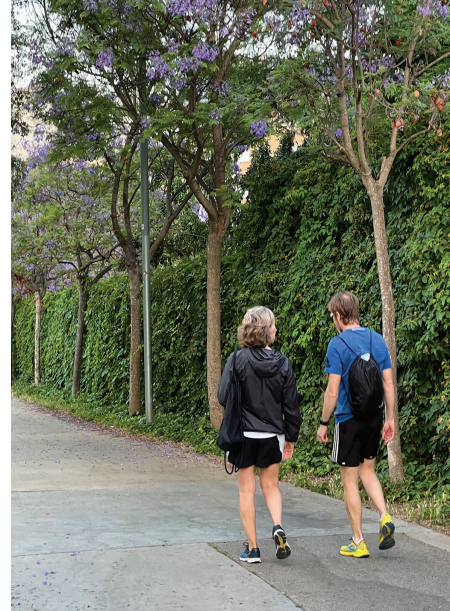
Un altre àmbit recurrent és el dels gossos i la convivència, on demanem ampliar el pipican de Can Ponsic, i posar cartells de recollida d'excrements a determinats punts —amb la sanció visible— i senyalitzar l'obligació de portar el gos lligat.

Pel que fa al paisatge urbà, proposem millores que recuperen memòria i dignitat: adequar el soterrani i el pont de Duquesa d'Orleans amb Reina Elisenda, o col·locar un cartell amb el nom històric del torrent de les Monges al seu recorregut, perquè la nostra història popular no quedi en l'oblit.

La mobilitat també ocupa un bloc rellevant de demandes. Cal facilitar la vida de qui es mou pel barri, especialment infants i adolescents que utilitzen les rutes escolars.

I què dir del sol estival a les parades d'autobús? Molts veïns pateixen esperes llargues sense cap ombra a Via Augusta o davant del Mercat. Per això proposem instal·lar-hi elements protectors.

També hem recollit problemes d'incivisme, com la necessitat de posar una por-

ta anti pas de bicicletes de descens a les escales que connecten la carretera de les Aigües amb el bosc de Can Sentmenat, o d'intervenir sobre carrers i voreres en mal estat: paviments reliscosos quan plou com el del carrer Major, els embornals perillosos del Passatge Mallofré, o els trams malmesos a Iborra, Domínguez i Miralles o Ramon Miquel i Planas.

No ens oblidem tampoc de l'arbrat, amb escocells buits que cal omplir i replantar, o les branques malmeses per para-sols comercials, una situació que no pot normalitzar-se en un barri que estima els seus arbres.

Finalment, hi ha demandes essencials com crear nous passos de vianants a punts crítics (plaça Salvador Escamilla, Reina Elisenda, Passatge Mallofré), augmentar el verd a la Porta de Sarrià o posar ordre en zones on els incompliments de mobilitat són constants, com al carrer Major de dalt o a Salvador Mundí.

Aquest conjunt de millores és fruit del compromís veïnal: una mirada col·lectiva que vigila, proposa i construeix. No es tracta de grans titulars, sinó de petites accions que, sumades, transformen la vida del barri. Escoltar, coordinar, reclamar i construir punts amb l'Administració. I sobretot, fer-ho amb l'orgull de saber que cada millora és un pas més cap a un Sarrià que es cuida i es pensa a si mateix.

La Junta Directiva

LA PETXINA DEL MES

El primer castell de vuit de la nostra colla castellera

La jornada castellera de l'última Festa Major de Sarrià va ser molt especial: els Castellers de Sarrià van fer el seu primer castell de vuit a la plaça de l'Ajuntament, la nostra plaça castellera. Carregat i descarregat amb seguretat, el 4 de 8 va acabar amb abraçades, salts d'alegria i alguna llàgrima d'emoció que es va encomanar al públic assistent. Es va notar que des de setembre els Castellers de Sarrià disposaven per primer cop d'un espai cobert per assajar: la carpa ubicada a sota de l'Espai Gardenyas -l'hort comunitari del barri-... però amb els castells de vuit ja toquen el seu sostre! Per això, també des de Castellers, continua actiu el clam d'un espai per a la cultura popular a Sarrià.

CAN SENTMENAT Volem un bosc protegit

El bosc de Can Caralleu o de Can Sentmenat és el bocí del Parc Natural de Collserola més pròxim a Sarrià i s'estén des del darrere de l'escola Eina fins a la carretera de les Aigües. Tot i ser Parc Natural, per a molts és només un pas entre la ciutat i la carretera de les Aigües.

El passat mes de març va saltar l'alarma veïnal quan una excavadora va trencar el talús natural que dona al camí de Can Caralleu per extraure fàcilment els restes d'una tala massiva d'arbres morts degut a la sequera. Calia fer alguna cosa per protegir el nostre tros de Parc Natural i no deixar-lo condemnat a mort.

La Dra. en biologia Cristina Junyent ens va posar en contacte amb el Dr. Josep Maria Espelta Morral, expert en ecologia forestal, qui ens va assessorar

sobre les diverses accions possibles per acompanyar la regeneració d'aquest espai -com ara evitar el pas de bicicletes de muntanya que obren trialeres, deixar la fusta morta de grans dimensions, realitzar plantacions d'enriquiment o aconseguir un ús públic respectuós

amb el pla d'usos del Parc Natural-.

Amb aquest coneixement previ vam entrevistar-nos amb el director del Parc de Collserola, Raimon Roda, acompanyat pel personal tècnic del parc en una reunió que va marcar el tret de sortida per a la realització d'aquestes tasques concretes que volíem desenvolupar.

Com la titularitat del Bosc de Can Caralleu és de l'Ajuntament, vam fer una reunió amb Districte i els gestors del Parc per explicar la problemàtica existent i possi-

bles actuacions a fer. Calia instal·lar una tanca a la part superior del bosc -la que dona a la carretera de Les Aigües- per evitar el descens indiscriminat de bicicletes de muntanya a través del bosc, petició que va ser entomada pel Parc Natural i realitzada abans de l'estiu.

Al juny, després de fer una crida entre els associats a La Veïnal, vam crear el **Grup de voluntariat per a la preservació del bosc de Can Caralleu** (PBCC) per executar actuacions de forma coordinada amb el Parc Natural. A l'octubre es va fer la 1a plantació de matolls als indrets més degradats i al novembre una sessió de detecció i eliminació d'espècies invasores.

Continua el pas constant de bicicletes de muntanya per les escales destinades a les persones infringint la normativa ambiental del Parc i l'Ordenança de l'Ajuntament. Per això demanem als Reis (del Districte) la instal·lació a la part superior de les escales d'un sistema que permeti el pas de vianants i dificulti el de bicicletes.

Amb mesures com aquesta volem assegurar la recuperació del Bosc de Can Caralleu. **Si tu també vols preservar-lo i formar part del grup de voluntaris, contacta amb La Veïnal!**

TROBADA Associacions Veïnals de Barcelona

El passat dissabte 25 d'octubre, el nostre barri va tenir l'oportunitat d'acollir una representació de les associacions veïnals de tota Barcelona integrades a la **Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (FAVB)**. L'assemblea es va celebrar a l'**auditori de la Biblioteca Josep Vicenç Foix**, un espai que va despertar l'elogi de molts assistents.

Durant la benvinguda, vam explicar que el barri havia estat més de trenta anys sense biblioteca, des que va tancar la petita seu que La Caixa mantenia a la plaça. L'actual biblioteca no va ser fàcil d'aconseguir: l'edifici havia de ser inicialment una extensió d'oficines del Districte, però la insistència veïnal va permetre reconvertir-lo en l'equipament actual, tot i compartir espai amb diversos serveis municipals.

Al llarg de la reunió vam exposar les reivindicacions més urgents del barri. Entre elles, el problema de l'habitatge, compartit arreu de la ciutat. A Sarrià no hi ha cap pla per impulsar habitatge públic de lloguer, i considerem que les dues cooperatives que s'estan construint representen una resposta insuficient davant la magnitud de la demanda.

També vam abordar qüestions pen-

dents com la situació de Can Raventós, la manca de refugis climàtics, l'horari limitat de la biblioteca, els sis contenidors instal·lats al Parc de l'Oreneta en l'espai que abans ocupava un hort, la necessitat de regular el pas excessiu de bicicletes al Parc de Can Sentmenat, la manca d'arbres que facin ombra a l'estiu i bancs per descansar al barri. A més, vam comentar els projectes dels futurs Jardins d'Oriol Martorell, previstos al costat de la Via Augusta.

La trobada va servir per posar en comú les problemàtiques dels diversos barris i per escoltar les experiències d'altres associacions. La jornada es va tancar amb la votació d'uns canvis als estatuts de la FAVB, que permetran adequar l'entitat a les necessitats actuals i als reptes dels anys vinents.

LA TES Nou punt de trobada al barri

El passat 28 de novembre, la coordinadora d'entitats, Taula d'Entitats de Sarrià (TES) -de la qual formem part i participem en la seva Junta-, va obrir les portes de Canet 22 per celebrar l'“Entaulat”, una trobada festiva concebuda per enfortir els vincles entre les entitats i donar el tret de sortida al nou espai al servei del barri.

L'acte va reunir unes quaranta persones vinculades a projectes i col·lectius tan diversos com La Veïnal, Castellars de Sarrià, Centro Asturiano, Tabalers, El Jardí, La Drecera, Movi de Sarrià, Òmnium, Diables i Diablesses, Grup de Consum, Casa Orlandai i el Centre Excursionista Els Blaus. Entre copes de vi i un pica-pica preparat especialment per a l'ocasió, l'ambient va evolucionar cap a converses, retrobaments i nous contactes que apunten a futures col·laboracions.

La trobada va ser també l'escenari perfecte per presentar una de les novetats més rellevants del 2025: la millora dels espais i l'estrena de la cuina comunitària de Canet 22. Aquesta nova infraestructura, dissenyada i equipada per donar resposta a necessitats reals de les entitats, esdevé una eina polivalent

amb doble funció: Facilitar un espai per als projectes de les associacions i impulsar un punt de trobada setmanal on un grup de veïnes, coordinades per alguna entitat, podran venir a dinar plegades, generant suport mutu, compartint cures i alleugerint càrregues quotidianes.

Es tracta d'un pas important per transformar Canet 22 en un espai viu, amable i útil, on les entitats se sentin benvingudes i amb eines per créixer. Aquesta visió s'alinea amb les propostes de millora de l'espai i amb la normativa d'ús que en regula el funcionament, la convivència i la cura compartida.

Un dels moments més destacats de la jornada va ser la participació de la Companyia Menor de Sarrià, un grup jove de teatre amateur que es va encarregar tant de la cuina com de l'organització de l'“Entaulat”, tot lluint les noves samarretes de “Curling Sarrià Internacional”. Els seus membres volen utilitzar aquest espai per autoformar-se en interpretació i com

a font d'inspiració per crear, des de zero, una obra teatral sobre la vila, la seva gent i la seva història.

Amb l'“Entaulat” com a punt de partida, la TES fa una crida a totes les entitats, col·lectius i iniciatives del barri perquè facin seu aquest espai i contribueixin a convertir-lo en un motor cultural i social. La voluntat és clara: que Canet 22 esde-

vingui un punt més de trobada, activitat, cures i cooperació al cor de Sarrià.

La força del barri sempre ha estat la seva gent. I ara, amb aquest nou espai, s'obre una etapa que pot amplificar encara més el potencial comunitari de Sarrià, gràcies al compromís compartit de totes les entitats que en formem part.

ECODIUMENGES Hàbitat, Respiració i Horts

Aquest trimestre hem reprès els Ecodiumenges, trobades mensuals que permeten descobrir la riquesa natural que ens envolta. Agraïm especialment als experts que han compartit voluntàriament els seus coneixements amb nosaltres. Cada mes proposem una activitat diferent, pensada per a tota la família, que ens convida a explorar racons verds i espais històrics del barri i voltants.

Al setembre vam començar amb **Els hàbitats de Collserola**, un itinerari botànic guiat pel biòleg **Jaume Cambra**. Des del Baixador de Vallvidrera, vam explorar la riquesa d'espècies i comunitats vegetals del Parc de Collserola. Durant la passejada es van analitzar les relacions ecològiques entre plantes, animals i humans, i com els impactes de l'activitat humana modelen l'entorn. Una experiència

educativa que va combinar natura i coneixement científic de manera amena.

A l'octubre, ens vam traslladar a l'Hort de la Veïnal de Sarrià per a l'activitat **Respirem a la Natura**, guiada per la **Maria Roca**, pedagoga, terapeuta i veïna del barri. Vam practicar respiració conscient i moviments suaus, aprenent a relaxar-nos i connectar amb l'entorn natural. Aquesta proposta va destacar

per fomentar el benestar i la serenitat, demostrant com els espais verds urbans poden ser llocs ideals per cuidar-nos física i emocionalment.

Finalment, al novembre, vam visitar **L'hort medieval del Monestir de Pedralbes** amb el **Joan Solé**, biòleg i expert en horts urbans. Vam descobrir com la tradició monàstica es combina amb pràctiques sostenibles de cultiu en aquest hort històric. La visita va mostrar la importància de conservar espais verds amb història i la relació entre horticultura, educació i sostenibilitat.

Els Ecodiumenges de tardor han estat una oportunitat per aprendre, gaudir de la natura i connectar amb la història del nostre entorn proper. L'Associació Veïnal de Sarrià continua treballant per oferir activitats que facin del barri un lloc més verd, conscient i participatiu.

SARRIÀ, UN BARRI VIU

De les llavors a les aliances

Jordi Bosch

La Veïnal de Sarrià hem viscut uns mesos d'una activitat intensa, especialment per la Festa Major, amb el concurs de paelles —nascut el 1978, en una Barcelona grisa i assetjada per l'especulació, i que ja va néixer com una iniciativa sorprenentment exitosa al desert de Sarrià— i que enguany ha aplegat gairebé 800 persones, consolidant-se com un dels moments més emblemàtics de la celebració. Aquells anys, fa ja cinquanta, la ciutat bullia de resistència cívica: la lluita veïnal contra la dictadura i a favor de la democràcia prenia força als barris, i a Sarrià aquesta embranzida va arribar de la mà de l'Associació de Veïns i de diversos grups de joves que van fer pinya. Aquella entitat combativa va plantar cara al govern del districte, dirigit pel franquista Antonio Cañellas Sidós, i va defensar amb coratge l'esperit i el tarannà del barri, reivindicant la preservació dels carrers i edificis tradicionals i impulsant una Festa Major plenament popular.

AQUEST ANY EL CONCURS DE PAELLES A LA FESTA MAJOR HA APLEGAT GAIREBÉ 800 PERSONES

Tota aquesta informació —i molta més sobre la història viva del barri i el seu teixit comunitari— s'ha publicat recentment al llibre *Viure l'espai públic*, editat pel diari *El Jardí*, disponible a llibreries i quioscs del barri.

En aquesta editorial volem parlar també del nou hort de la Veïnal, que avança pas a pas i amb fermesa. El que va començar com un espai diàfan, avui ja és un punt de trobada, un espai de treball compartit que suma veïns, entitats i escoles. És un projecte pedagògic i social que desperta interès dins i fora de Sarrià.

Fa pocs dies vam rebre la visita institucional de la regidora del Districte, Maria Eugènia Gay, la gerent Neus Chas i el conseller tècnic Blas Navalón, que van conèixer de primera mà l'estat del nostre hort. Va ser una trobada que ens va permetre explicar les fases del projecte, les necessitats logístiques i la nostra aposta per fer d'aquest espai un motor de comunitat. L'hort ja respira activitat i

Maria Eugènia Gay, la regidora del Districte, visitant l'Hort de la Veïnal de Sarrià.

bons fruits: voluntaris organitzant tasques, estructures que comencen a donar forma als espais de cultiu i nou mobiliari hortícol gràcies a l'ajuda de Barcelona Activa. És un procés lent però sòlid, construït amb mans de veïns i la complicitat d'entitats que volen sumar.

Una de les notícies més rellevants és la incorporació com a nous associats de la junta de l'Escola Italiana del carrer Sentantí. La seva arribada enforteix el teixit associatiu i obre la porta a un projecte pedagògic pioner: portar els infants regularment a l'hort perquè gaudeixin i cuidin l'espai. Aquest acord donarà forma a un

Amb l'Antonio Gucciardo i el Domenico Gruosso a l'Escola Italiana.

model educatiu reproduïble a altres escoles del barri.

També vam rebre la visita de Pedro Aguilera Cortés, comissionat de Participació Ciutadana de l'Ajuntament, amb qui vam tractar qüestions essencials per al futur del barri, com Can Raventós, la participació veïnal en els processos participatius i la situació dels barracons de l'hort de la Casa del Guarda al Parc de l'Oreneta. Vam expressar la nostra voluntat de participar activament en la definició del pla director del bosc de Can Sentmenat, un espai clau que necessita la veu del barri des del primer moment.

1er Premi del Concurs de Paelles a la Festa Major.

2on Premi del Concurs de Paelles a la Festa Major.

Reunió amb el Pedro Aguilera Cortés a l'Associació Veïnal.

Nit de Festa Major amb la Butifarrada veïnal al Carrer de Canet.

L'ENTREVISTA

El Trebol, una històrica merceria del barri

Clara Darder

Al bell mig del carrer Major de Sarrià, El Trebol és una d'aquelles botigues que formen part de la memòria viva del barri. Oberta l'any 1949, aquesta històrica merceria ha sabut mantenir al llarg de les dècades l'essència del comerç de proximitat: tracte personal, bona conversa, productes de qualitat i un vincle profund amb la gent que hi entra. Entre fils, vetes, pijames i mitjons de tota mena, El Trebol ha esdevingut un petit refugi per al veïnat, un lloc on comprar, però també on compartir el dia a dia.

Amb en Gerard i l'Asun al capdavant, la botiga combina tradició i sentit de l'humor, dedicació i molta passió per un ofici que continua viu gràcies a la confiança dels qui hi passen, alguns des de fa generacions. Aquesta entrevista és una mirada íntima al seu recorregut, les anècdotes i la vida d'aquesta merceria emblemàtica que, gairebé vuit dècades després, continua fent barri.

Quan es va fundar El Trebol?

Gerard (G): L'any 1949, amb la Josefi-na Busquets. Després a la meua mare li van traspasar l'any 74, l'Olga Castellví. I la va portar fins als vuitanta-cinc anys, que es va jubilar. Ep, que no volia.

Asun (A): Alguna vegada ha vingut, per ajudar, però com ho hem canviat tot de lloc es perd.

Després la vas agafar tu?

G: Sí, soc en Gerard Andreu Castellvit, però la primera espasa és l'Assumpció Font Gisbert, jo vinc a ajudar-la (riu).

I el nom de Trebol d'on ve?

A: El nom el va posar la Pepita Busquets i no sabem el motiu.

G: El que sí sabem és que la serigrafia del cartell exterior, millor no tocar-lo perquè te gran valor. Sembla que venen alumnes d'alguns estudis a fer-li fotos i tot.

Què significa estar a Sarrià?

G: Una bona pregunta. És un privilegi. Ara tot el que hi ha són forns de pa i ungles.

A: És un orgull tenir una botiga de barri que es mantingui en el temps.

Llarga vida a El Trebol?

A: Bé, el que pugui donar. Ell s'ha de

jubilar aquí, que vingui amb bastó a treballar.

G: Mentre la gent vingui a comprar, el mantindrem. Jo ara tinc quaranta-sis anys.

Per què hem de venir a El Trebol?

G: Per què tenim productes de qualitat i de proximitat.

A: I us assessorem en tot el que vulgueu. Nosaltres volem que el client que entra se senti content i surti amb el que vol. I si no ho tenim aquí, ho aconseguim.

Quants anys fa que treballes a El Trebol?

A: Tres anys. La Carme es va jubilar i vaig entrar jo. Llavors en Gerard, estava aturat (per la pandèmia) de la seva feina a l'aeroport i jo li vaig dir que ho féssim els dos junts.

Quines anècdotes divertides han passat a la botiga?

G: Divertides i no tan divertides. Hi ha gent que ens compra roba i després ens la torna havent-la fet servir. I coses estranyes. Ara m'acaben de demanar mitjons amb ulls (riu). O un veí que ens deu confondre amb el Forming, i ens diu que aviat us portaré roba per arreglar. També ens demanen moltes coses de drogueria.

A: Aquí és que riem molt. La gent demana coses que no corresponen com plantilles pels peus o afeccions ortopèdiques.

Es podria dir que és un negoci molt del barri?

G: Coneixem a tothom i la gent ens explica la seva vida. Ens agrada.

A: Fem una mica de teràpia, comprem i fem la xerrada, també.

I canvieu els aparadors sovint?

G: Sí, l'Asun és molt aficionada i la veritat li queden molt bé.

A: Ara haig de posar coses vermelles per desembre i Cap d'Any

I quines coses més us passen?

G: A vegades ve, de tant en tant, una periodista a tocar la pera.

La raó és que no pareu des de que he entrat. El negoci rutlla.

A: Quan s'apropa Nadal és temporada forta pel comerç.

G: Els mitjons per regalar, les calces i calçotets com a broma de Nadal.

I em comentaves que us volen casats?

A: Sí, ens ho comenta el 80% de la gent. I els dic: "No, no, ell és el meu cap i jo la dependent". Riem molt amb aquest tema.

Què se'n ven més?

G: A l'hivern pijames, mitjons i samarretes.

A: A l'estiu calces i sostenidors.

Us demanen consells?

A: Sí, una noia jove, que estudiava "Tall i Confecció" a la Universitat, deia que el profe no li acabava d'explicar bé. I llavors, venia a demanar-me com podia millorar la peça. Després es presentava a examen amb la peça final i venia a ensenyar-me les notes. És molt reconfortant.

I col·laboreu amb altres cursos?

A: Amb la casa Orlandai, ens venen a comprar fils i vetes i ens encanta poder proporcionar el gènere.

Una recomanació per les festes?

G: Mitjons divertits per tota la família i salut.

A: Si voleu portar Nadal als peus, veniu a buscar mitjons del Caganer i el Tió.

G: També avisar-vos de la Trebolteria. Agafant un número, podeu guanyar 200 € en productes de la botiga.

A: Veniu, veniu!

MEMÒRIA VISCUDA

Calendaris i dates assenyalades

Laura Tremosa

La meva àvia tenia al costat de la llar de foc un calendari de tradicions i costums catalans on cada mes hi havia alguns dies assenyalats, majoritàriament per festes religioses o populars.

La raó és que, si bé els calendaris avisen dels canvis d'estació, sempre hi ha alguna commemoració o festa que ens ho evidencia. És així que per a mi, i penso que per molts sarrianencs i sarrianenques, és la Festa Major, la que tanca l'estiu mentre l'encesa de les llums de Nadal ens obre la porta de l'hivern. Entremig tenim aquesta estació que és la tardor quan la natura canvia de colors i les nits s'allarguen.

De totes maneres, enguany al final del mes de novembre hi ha hagut una data important que no s'anunciava als calendaris: cinquanta anys de l'anomenat 20N. Han passat cinquanta anys d'aquell 20 de novembre en el qual a primera hora del matí vàrem sentir per ràdio la veu compungida d'Arias Navarro anunciant: "Franco ha muerto". És d'aquells moments que tots recordem

el que vàrem fer, després d'una notícia que havíem esperat des de feia molt temps.

Una periodista de no sé quin diari local m'ha preguntat si ho recordava i com ho vaig viure. Com oblidar-ho? Estava alegre i érem molts els que ho estàvem.

Testimonis d'aquesta alegria? Molts en el record. Jo no sé si va passar realment o sols ho he imaginat, però tinc gravada la imatge, en l'autobús anant cap a la feina, de com els viatgers ens miràvem i somrèiem i el que sí recordo amb seguretat és com a la nit, tornant d'un sopar a casa d'uns amics, vaig constatar que molts eren els sarrianencs i sarrianenques que aquell dia havien encetat ampolles de cava, que ara ja buides estaven a les portes de les cases juntament amb les bosses d'escombraries.

Molt han canviat les coses des d'aquell dia i mes han de canviar. Per exemple, també a finals de novembre, concretament el 25, ha estat el Dia Internacional de l'Eliminació de la Violèn-

cia contra la Dona. Un mal que persisteix. S'han fet noves lleis al respecte, però la violència física, la psicològica i també la digital continuen, ja que les societats no es canvien solament amb lleis. En aquell 20N de fa cinquanta anys, l'alegria de moltes de nosaltres es basava en la ingènua creença de l'arribada d'una nova societat, més igualitària, sense estructures de poder intrínseques del patriarcat.

Ara sabem que res és tan fàcil.

BICICLETES Seguretat i coherència comuns

Lluís Mallart

Vagi per endavant que no estic pas en contra de les bicicletes, sinó en contra de la inseguretat que poden patir les persones que en fan ús.

Una de les incoherències que voldria assenyalat fa referència al fet de permetre que les bicicletes circulin en sentit contrari a motocicletes i automòbils sempre que es faci cas d'una determinada senyalització. Crec que és incoherent que els usuaris i les usuàries de bicicleta puguin exceptuar-se d'una prohibició de circulació, amb el perill que això pot comportar. En molts carrers secundaris trobem aquesta doble senyalització, que permet la circulació en direcció contrària de les bicicletes, amb el risc que això representa.

L'altra incoherència és la següent:

sabem que la nova normativa que afecta directament els conductors i conductores de patinets elèctrics estableix, entre altres aspectes, l'obligatorietat del

casc. Per què, doncs, no s'obliga també els ciclistes a portar-lo?

L'augment en l'ús de la bicicleta a la nostra ciutat és considerable si el comparem amb anys anteriors. L'ús del Bicing, el sistema de bicicletes públiques de Barcelona, és un bon indicador per valorar l'èxit de la bicicleta com a mitjà de desplaçament per la ciutat. De fet, les xifres així ho confirmen: de 14 estacions l'any 2007, hem passat a 557 aquest any.

Per què no es fa obligatori a la ciutat l'ús del casc per als ciclistes? Crec que imposar-ne l'obligatorietat en el sistema de bicicletes públiques —el Bicing— podria comportar una disminució de la facturació i, conseqüentment, dels beneficis generats.

Si l'ús del patinet elèctric obliga a portar casc, considero que en la bicicleta també hauria de ser obligatori.

L'ASSOCIACIÓ

La Malifeta del Parc de l'Oreneta

Muntsa Busto

Arran de les queixes per la pavimentació innecessària del parc forestal de l'Oreneta, l'Ajuntament va iniciar un procés participatiu per a l'elaboració d'un Pla Director que fes una diagnosi de l'estat del parc i marqués directrius d'actuació. El procés va començar a finals de 2022 i es va publicar al BCNROC de l'Ajuntament el desembre de 2023 -abans que el veïnat hagués pogut llegir la versió final-.

En sessió de governança posterior es va informar de la ubicació provisional d'un barracó per als treballadors del parc, ja que l'espai usat -dependències de l'antic castell- no complia la normativa de prevenció de riscos laborals. Tothom va estar d'acord.

Però la realitat era una altra: el projecte de Parc i Jardins consistia en un centre de treball de 6 barracons, amb temporalitat de 10 anys, que implicava l'excavació d'una àrea d'uns 800 m², pavimentació (plataforma de formigó), serveis (clavueram, enllumenat, etc.), entrada per vehicles pesants, magatzems de maquinària i grans moviments de terra, aparcaments, just a l'antic hort de la Casa del Porter, a l'entrada històrica del Parc.

La Veïnal, juntament amb Amigues i Amics del Parc Forestal del Castell de l'Oreneta i altres col·lectius (ecologistes, SOS Monuments, etc.), volem mostrar la nostra

disconformitat amb el projecte, la manera d'informar i la forma de dur-lo a terme. Considerem que l'espai és inadequat per tractar-se d'una zona catalogada i protegida patrimonialment. Tampoc entenem com el mal estat del recinte de l'antic castell no es va esmentar al Pla Director quan es va fer la diagnosi de l'estat del parc. A més, la licitació per a la construcció del centre de treball es va publicar el 10 de juliol de 2024, data anterior a la sessió on se'n va informar.

En el Pla Director es diu que cal actuar en la conservació del patrimoni natural i biodiversitat, la gestió del sòl i del medi natural, la protecció del patrimoni arquitectònic i històric, l'ordenació dels usos i activitats, la governança i participació ciutadana contínua. Els barracons no van en aquesta línia.

Barracons del Parc de l'Oreneta: 4 dobles, enfrontats 2 a 2, per a vestidors (masculí i femení), menjador i oficina; 2 separats per a magatzem i eines (els blaus), amb zona d'aparcament i recàrrega pels vehicles elèctrics de Parcs i Jardins.

Artistes i artesans a la Fira de Nadal

La Fira de Nadal de Sarrià torna aquest desembre amb artistes i artesans del barri. Serà el dissabte 15 (10-20 h) i el diumenge 16 de desembre (10-15 h). Hi haurà taller infantil gratuït de **Papiroflèxia de Nadal** el dissabte de 10 a 14 h. Al matí també gaudirem de l'actuació en viu de l'**Estudi 2ENDANSA**, de 12.30 a 13.30 h i de la **Big Band l'Antàrtida** a la tarda, de 17 a 18.30 h. Veniu a gaudir de l'ambient nadalenc!

Benvingudes!

Avui us presentem a dues noves associades de la Veïnal: la Dolors i la Luisa. Ens complau donar-vos la benvinguda a la nostra comunitat.

Dolors Munné

Luisa María González

La Grosse de Nadal

Ja tenim a punt la Grosse de Cap d'Any de la Veïnal de Sarrià. Les butlletes, de 5 €, les podeu trobar a:

- Papeteria Numa
- Farmàcia Gemma Hernández
- Merceria Josefa Cortinas
- Copisteria Sarrià Copy
- la Veïnal de Sarrià

Vols rebre el butlletí per correu electrònic?

Informa'ns del teu correu electrònic a la seu de l'associació, i t'enviarem sempre el butlletí en format PDF.

Horari d'obertura AVS

Dimarts i dijous de 16.00 a 18.00 h i altres dies/hores a convenir

**Associació
Veïnal de
SARRIÀ**

Carrer de Canet, 4
08017 Barcelona
93 204 90 58
639 041 026
avsarria.cat@gmail.com
www.avsarria.cat

✕ twitter.com/AVSarria
f facebook.com/AVSarria
i instagram.com/AVSarria

Edita:
Associació Veïnal de Sarrià